

Szezonos animékről röviden

Írta: Catrin, NewPlayer

A következő oldalakon fangirl és fanboy szemmel mutatunk be pár animét a tavaszi és nyári szezonból. Röviden véleményezzük, kritizáljuk az általunk nézett sorozatokat, így megtudhatjátok, nekünk mi tetszett vagy épp mi nem.

Catrin véleményei

Elstartolt a nyári szezon, amiből egész sok címen megakadt a szemem, legyen szó folytatásokról (*Fate/Illya*, *Arslan*, *Binan*, *D. Gray-man*) vagy új animékről (*Amaama to Inazuma*, *Amanchu*, *Mob Psycho 100*, *Fudanshi*), szumma viszont nem ájultam el és elég gyér a mondanivalóm. Egyelőre két címre maradt energiám, a többit talán majd később követem.

91 Days

Csábítóan hangzik ez a maffiás boszszútori, ugyanakkor sablonosan is. Előnyére válik, hogy originál, így lezárt (és remélhetőleg) kidolgozott történet várható.

Az első rész hangulata jól indult, a *Kárhozat útja* című bérgyilkosos Tom Hanks film (igen, van maffiózó szerepe!) ugrott be róla, de aztán hamar animésebb, lazább, lököttebb hangvételt következett.

Azt a báros-lövöldözős részt is foghatták volna komolyabbra, igazából néhány karakterrel kapcsolatban hibázik a koncepció: szokásos félőrültek.

A látvány elég gyenge, a seiyuuk viszont jók. Várom a továbbiakat és reménykedem, hogy nem lesz annyira elvesztegetett idő, mint a tavaszi szezon.

Orange

Több dolog is mellette szól:

- shouju - ritkán nézek, pedig szeretek próbálkozni vele,
- befejezett magát adaptál - komplexitás és kielégítő zárás várható,
- időutazós elem - megunthatatlan téma, számtalan lehetőséggel,
- Hamasaki Hiroshi, a Steins;Gate rendezője dirigálja - hátha itt is összehoz valami felejthetlent.

Emellé még a seiyuuk és a látvány is tetszetős (a szép villanyoszlopok a kedvenceim, bár az időtlen óshajszáldnak tűnő tincsek a karakterek fején még emésztés

alatt állnak), zeneileg viszont kissé „nyálas”.

Ennyi előny után azt kell mondjam, nem vagyok elégedett. Legalábbis az első pár rész eddig inkább dombortotta ki a szegmensnek negatívumát, mint értékelhető részét.

- Shouju, de a túl lassú, túl szerencsétlen, fárasztó fajtából, első ránézésre szimpatikusnak tűnő, de végül időtlenül ki (sem) bontakozó karakterekkel.

- Befejezett, de félt, hogy inkább kapunk egy egyszerű drámázós romantika vonalat, mint igazi, problémákat a helyén kezelő és megoldó komplexitást.

- Időutazós, de ha ez csak annyiban merül ki, hogy a főhősöknek legyen mitől még bénázósabbnak és feszültebbnek lennie (jövő ismerete), akkor csalódott leszek.

- Hamasaki rendezi, de eddig előnytelenül lassúra fogta. Akár az első rész levél olvasási-tempóját, akár a második rész bentős mizériáját nézzük.

Egyelőre kívánom, hogy kapja össze magát a cucc, hogy érezzük a tettek és a

jövő ismeretének/események megváltoztatásának súlyát. Lepjen meg. Sokat akarok tudom, de talán egy kellően aranyos romantikával is kiegyezem, ha jól működik vagy ha elég tette kész. Az idősebb karakterek (jövőbeli) pillanatai eddig mondjuk tetszettek, bár túlságosan visszafogottak és melankolikusak. Szinte hihetetlen, hogy ennyi év távlatából is ennyire bánják a történeteket, de lassan talán értelmet nyer ez is.

Macross Delta

Tavaszi-ról nyúlik át, aminek eléggé örülök, mert szívesen nézem. Az eddigi sztorija értékelhetetlen, Windaria bishik jönnek, látnak, győznek, a Macross lakói pedig szívnak, hiába van itt nekünk két szépséges és ügyes pilótánk és egy rakás idol lányunk... Néha azért kapnak pár jobb pillanatot, szumma pedig kedvelhető karakterek, de történhetne már valami érdekebb. A látvány tetszetős, a mechá 3D-je csak néha zavaró, a zenék viszont nagyon

katyvaszok. Jól feldobják a jeleneteket, sokrétűek, tetszenek, de fejlethetőbbek, mint elődeik.

Szurokolok azért továbbra is ennek a sorozatnak, mert a hangulata jó, csak olyan kár, hogy nem nyúl jobban a többi Macross animéhez.

Dragon Ball Super

Többször gondolkodtam már, hogy felesleges erről írnom. Bár egy éve fut, de csak most kezdek kicsit besokallni tőle. Mindegy, töretlenül nézem tovább. Most épp egy újabb családás fázisban vagyok. Azt most nem minősíteném, hogy Frieza után visszahozták Future Trunks szálát

is... Örülhetnék pár jelenetnek, de szumma fárasztanak most ezek a részek. Ami viszont továbbra is megszokhatatlan az az undorító, rajzolásnak nem nevezhető vizualitás, mely a jelenetek 90%-ára jellemző. Néha, részekre beletörődik az ember, de most megint azt veszem észre, hogy FÁJ, amit látok. Ekkora igénytelenséget még felfognom is nehéz, nemhogy megérteni. Kapja be a Toei! Néztam a BD kiadásokat, amikben azért szépen javítgatják magukat, de szumma szerintem így is menthetetlen a dolog. És még Vegitából is alig kapok. Hisztizem. Az új ending képaradata tetszik, a zene viszont ismét valami gagyiság.

És amitől még elmegy az ember életkedve is: Pilafék. Ha nem lennék ekkora mazohista már miattuk is rég kukáztam volna ezt az egész majomkodást.

Még rövidebben a tavasszal befejezettekről...

... mert több szót igazán nem érdekelnek.

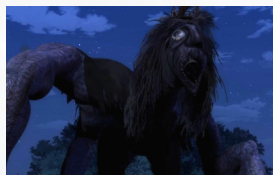
- *Joker Game* - tetszett az OP/ED páros és a háttérrajzok, volt némi eltaláltabb kém-epizód és ennyi. Kvázi a semmiből indul és a semmibe tart, lényegtelen karakterekkel, gyenge történetekkel. Unalmas. Történelmi témájában is.

- *Kabaneri* - a megtestesült klisé hegy, ami persze önmagában nem elég, így meg kellett fejleni egy rakás nevetséges húzással, mint Bibe "logikája" vagy az utolsó epizódok csodái. A látványát időnként szerettem, Miyano Mamoru baromkodását pedig bármikor szívesen hallgatom, csak ne ilyen gagyikban kéne.

- *Mayoiga* - vegyük úgy, hogy nem írtam ide.

- *Nijiro Days* - teljesen középszerű shoujo a gagyibb (úgy fest ez a jelző most a cikk meghatározója) fajtából. Tökölös, semmi extra, csak nagyon ráérős és elnéző érdeklődőknek és kistiniknek ajánlom. Ami a poén az egészben (ahogy az előző cikkben már áradoztam), hogy engem a legidegesítőbb liba, Mari és a rányomul Tomoya idiótásága simán megvett (valószínűleg

nem sokan vannak így vele). Komolyan vártam a jeleneteiket és azt vettem észre magamon, hogy tetszik Marinak ez az elviselhetetlenül nyivákoló hangja. Úgy fest animés mazohizmusom új szintekre lépett.

NewPlayer véleményei

Tavaszi szezonból

Boku no Hero Academia

Történetünk egy olyan világban játszódik, ahol az emberek nagy részének van valamilyen szuper ereje. Ki jóra használja ezt az erőt, ki pedig rosszra.

Ebbe a világba csöppenünk bele főhősünkkel, aki azon kisebbség közé tartozik akiknek nincsen szuper ereje. Mindezek ellenére feltett szándéka, hogy belőle hős legyen. Az anime a hőssé válás első lépéseit meséli el.

Rajzolást tekintve nekem nagyon tetszett a sorozat. Színes, szagos az egész képi világ, teljesen magával ragad. A harcok látványosak és tele vannak belassításokkal, amik még élvezetesebbé teszik az egészet. A zene nagyon jól megy a képekhez, tipikus epikus hangulatot áraszt.

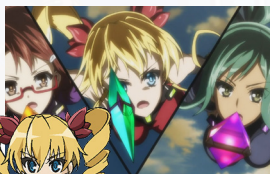

A története viszont engem teljesen magával ragadt! Az eleje számomra egy kicsit lassan indult be, viszont a sorozat második felénél már szó szerint lerágtam a körmöm! Iszonyatosan jó volt, ahogy bemutatják, hogy igen a hősök sem tudnak mindent megtenni, őket is le lehet győzni.

Összegezve, számomra ez a szezon animeje. Mondanám, hogy akinek tetszett a One Punch Man, annak tetszeni fog ez is, de ebből az következne, hogy a Hero Academia is egy vicces anime. Az esetek jelentős részében viszont nem az!

Hundred

A Hundred nem azért fogott meg, mert annyira egyedi lenne. Tipikus varázslós, háremes, világmegmentős anime, amiből ha egyet láttál, akkor tudod mire számíts. Semmi újdonság. Sőt, hogy még populárisabb legyen vannak

a Love Live-ből átszent jelenetek is idollal, koncerttel és közös énekléssel, minden amit csak akarsz. Persze a kötelező vízparti fürdős jelenet sem maradhat el! Szóval van itt minden mint a bűcsűben.

Pont ez az egyszerűsége fogott meg engem. Egy átdolgozott nap után este egy pohár fröccs társaságában nagyon kellemes és egyszerű kikapcsolódást nyújt ez az anime.

A grafikáját tekintve hozza az átlagot, szép színekkel, gravitációt meghazudtoló hajakkal és mellekkel.

Bár igaz, hogy még két rész hátravan (na, hát nem kapkodom el a nézését), de nem hiszem, hogy ez a két rész meg fogja váltani a világot.

Sakamoto Desu ga?

Ismeritek Sakamoto-t? Tudjátok ő az iskola menő arca! Mindig segít, mindig jól öltözött és mindenkit levesz a lábáról!

A Sakamoto számomra egy nagyon kellemes élmény volt. Gigantikus túlzásával annyira megfogott, hogy teljesen ráfuggtem! Mindenki próbál menő lenni és kitűnni a középiskolában, de Sakamoto-nak ezt sikerült mesteri szintre emelni.

Eltűnik a padja? Semmi gond, laza egyszerűséggel beül az ablakba és úgy folytatja az órát. Mindezt olyan epikus képsorokon, hogy az ember szája távra marad.

Próbálnék megfelelő szót keresni arra az epikus menőiségre, ami az egész animét végigkíséri, de azt hiszem, csak egy ilyen szó van: Sakamoto!

Aki nem látta, annak nagyon ajánlom! Rendkívül kellemes kis anime!

Nyári szezonból

Berserk

A Berserkkel én egy kicsit furán vagyok. Nem nagyon szeretem a darkos horrorisztikus animéket. Viszont miután láttam annak idején az animét, megvettem a magyarul kiadott mangákat, majd elolvastam angolul is amik nem voltak meg magyarul. Most pedig itt van az új anime sorozat, amitől nagyon sokat várok!

Ám az első rész alapján csalódott vagyok. A tény, hogy a manga történetét

nem követik, hanem ugrálnak összevissza, nemzavar. Alapvetően nem szoktam mangákat olvasni, a Berserk kivételnek számít. Az viszont már nagyon zavar, ahogy az egészet megrajzolták. Olyan mintha egy játék átvezető animációja lenne. Mivel jön belőle játék is, lehet hogy majd abban is ezt fogjuk viszontlátni?

Ami tetszik a rajzolásban, az a fekete használata. Az árnyékos részek nem sötétebbek, hanem ilyen fekete csíkok vannak rajta. Nekem ez nagyon bejön. Viszont az animáció az valami szörnyű. Az első rész elején amikor a kocsmában a bandita közel hajol a kamerához, valami pocscék. Egyszerűen bántja az ember szemét. Néha mikor Guts beszél, olyan mintha egy robot lenne. Lehet, hogy idővel hozzászokik az ember, de ez így egy nagyon nagy csalódás.

A harci jelenet nekem tetszett, bár arról jó pár helyen csak negatívumot olvastam. Szerintem igenis epikus volt a kamera mozgással és azzal a kongó fém hanggal.

Az opening a régi animét foglalja össze, így emlékeztet hol is tartunk most a történetben. Egyszer meg lehet nézni, de szerintem a többi alkalommal elcsavarom. Az ending pedig csak a stáblista végiggigetése. Fura hogy alapvetően sokan csak átugorjuk ezeket a részeket, de ha nincsen ott, akkor valahogy hiányzik...

Mivel a Berserk nagy kedvenc, így kíváncsian várom a következő részeket is.

Bár azt már nem hiszem, hogy erre az animére úgy fogunk visszaemlékezni, mint a széria egy kiemelkedő darabjára.

Shokugeki no Souma Ni no Sara

Aki látta az előző évadot, az tudja, hogy mire számítson. Aki pedig nem, annak elmondom, hogy a történet egy főző iskolában játszódik. Na de nem akármilyenben, egy olyanban, ahol csak a legnagyobb mesterek tanulhatnak. Így nem annyira egyszerű ide bejutni, sőt még bennmaradni sem. A rendszeresen rendezett vizsgák

és párbajok mind-mind azt a célt szolgálják, hogy csakis a legjobbak végezhessek el az iskolát.

Mindez persze eléggé bugyután hangzik, mert kit érdekel egy 3 órás főzés ami után a bírák megkóstolják a kaját és elmondják hogy melyik volt a jobb? Bár történésileg tényleg "csak" ennyi, de ezt egy olyan hihetetlen tálalásban kapjuk, mintha az évszázad boxmeccsét néznénk. Az új évad első részében is pont egy ilyen versenybe csöppenünk, amit egy hatalmas nagy stadionban szerveznek meg. Több ezer néző előtt, akik zászlóval és egyéb módon szurkolnak. A versenyzőket pedig óriás kivetítőkön lehet nyomon követni.

Ha ez még nem lenne elég, amikor a kostolás fázisa jön, mindenki elmondja a saját kis élettapasztalatát! Az ételt ízről ízre végigelemzük és közben olyan vicces bevágások vannak, amiken az ember csak borulni tud!

